

nævnet og ikke mod rejsning af eventuelt erstatningskrav mod rette myndighed.

Til § 24

Bestemmelsen i *stk. 1* præciserer amtskommunernes og kommunernes forpligtelse til aktivt at vejlede om klagemulighederne inden for sundhedsområdet.

Stk. 2 tager sigte på en yderligere styrkelse af patienternes retssikkerhed ved, at der i statsamtterne (i Københavns kommune, Københavns Overpræsidium) gives mulighed for råd og vejledning i forbindelse med indgivelse af patientklager. Endvidere vil enhver klage over forhold inden for sundhedsvæsenet altid retsgyldigt kunne indleveres til statsamtet med henblik på videresendelse til rette myndighed, idet f.eks. indlevering til statsamtet vil være afgørende for, om klagefristen er overholdt.

Den nærmere tilrettelæggelse og det nærmere omfang af den lokale informationsforpligtelse afgøres fortsat af de enkelte kommuner og amtskommuner. Ordningen med klagevejledning i statsamtterne tilsigter således alene at give borgerne en yderligere mulighed for klagevejledning og hindrer ikke, at kommuner og amtskommuner styrker deres service på klageområdet over for borgerne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Til § 25

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer indholdsmæssigt til funktionsbestemmelsen i § 10 i den gældende lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, medens *stk. 2* svarer til § 11 i samme lov.

Til § 26 og § 27

Bestemmelserne svarer indholdsmæssigt til straffebestemmelserne i § 4, *stk. 3* og § 5, *stk. 8* i den nugældende lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Til § 28

Med hensyn til patientklagenævnet vil en vedta-

gelse af loven i folketingssamlingen 1986-87 kræve, at flere forhold efterfølgende skal forberedes, inden nævnet kan bringes i funktion, herunder udpegelse og beskikkelse af nævnsmedlemmer, fastsættelse af forretningsorden, udsendelse af information til borgerne m.m. Hertil kommer etablering af klagevejledning i statsamtterne.

Indenrigsministeriet skønner, at det vil være nødvendigt med 4-6 måneder fra lovens vedtagelse til etablering af patientklagenævnet. Det foreslås derfor, at lovens kapitel 3 om patientklagenævnet først sættes i kraft den 1. juli 1987.

For at sikre en så hurtig og smidig overgang til nævnsordningen som muligt, fremgår det af *stk. 2*, at også sager, indbragt for sundhedsstyrelsen før kapitel 3's ikrafttræden, er omfattet af nævnsordningen, såfremt sundhedsstyrelsen ikke har truffet endelig afgørelse heri før 1. juli 1987. Sager, hvori sundhedsstyrelsen før 1. juli 1987 har truffet endelig afgørelse kan således efter bestemmelsen i *stk. 2* ikke tages op påny, medmindre der foreligger væsentlige nye oplysninger. I modsat fald vil nævnet ved dets oprettelse kunne blive overbelastet med sager afgjort adskillige år tilbage. Dette findes hverken retligt nødvendigt eller praktisk hensigtsmæssigt. Klager over forhold fra før 1. juli 1987, som ikke har været indbragt for sundhedsstyrelsen, er omfattet af forældelsesreglen i § 23, *stk. 1*.

Til § 29

Lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse er gældende såvel på Grønland som på Færøerne. Ansættelsesmyndighed for det grønlandske sundhedspersonale (bortset fra landslægen og landssygeplejersken) er ministeriet for Grønland, medens ansættelsesmyndigheden på Færøerne (bortset fra landslægen) er delt mellem det færøske landsstyre (sygehusvæsenet) og Rigsombudsmanden på Færøerne (personalet i den primære sundhedstjeneste).

Da det grønlandske sundhedsvæsen udelukkende administreres af rigsmyndigheden, er loven umiddelbart gældende for Grønland, medens den for Færøerne helt eller delvis kan sættes i kraft ved kongelig anordning med hensyntagen til de særlige færøske forhold.